

не з'їм, а зварю трийцять девять та великих...
може-б я з'їв, та чи не одужав би.

— Ох старий! Як я молодою бувала, то
сорок вареників з'їдала, а тепер хамелю-хаме
лю — насилу п'ятдесят умелю!

23. ГЛУХИЙ.

- Здоров, Тарасе!
- Хлів плету.
- Боже помози!
- На свині.
- Але-ж ти дурень!
- Спасибі!

24. ДОБРИЙ БУДЕ.

— Оце некла, — бодай катівських рук не
втекла!

— Та щить, дурний, то-ж твоя жінка!

— Ні, нічого! Як захолоне, то добрий бу-
де.

25. ЧУЖЕ ЛИХО НЕ БОЛИТЬ.

— Їж, кумасю, хліб, хоч позичений!

— Та дарма, кумочку, мені його не від-
давати!

26. КОВАЛЬ.

Був собі коваль такий мудрий, що взяв ся
леміші чоловікові скувати та багато заліза
зопсував, перепалив бо не вмів робити. Тоді
й каже чоловікові:

— Ні, чоловіче, скую тобі сокиру.

— Та чи сокиру, то й сокиру.

Кує, кує коваль, — не йде діло.

— Ні каже, — не сокиру, а серп.

Кував, кував серп, а далі каже:

— Хай уже швайку!

Покував ще.

— Краще я вже тобі шпик зроблю.